

Minister - Członek Rady Ministrów Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Jan Grabiec

DSP.INT.4611.198.2024
Warszawa, 31 grudnia 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na zapytanie o numerze K10ZAP1975, złożone przez Pana Posła Dariusza Mateckiego w sprawie *darowizn mienia Skarbu Państwa należącego do KPRM*, uprzejmie przekazuję poniższe informacje.

W okresie wskazanym w zapytaniu miała miejsce tylko jedna darowizna mienia Skarbu Państwa należącego do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W ramach tej darowizny przekazane zostało następujące mienie:

- 1) składniki rzeczowe wyposażenia medycznego, w liczbie 124 szt., o łącznej wartości rynkowej 399 700,22 zł;
- 2) składniki rzeczowe wyposażenia niemedycznego, w liczbie 742 szt., o łącznej wartości rynkowej 281 342,23 zł.

Składniki, o których mowa w pkt 1 i 2 zostały przekazane w formie umowy darowizny Mazowieckiemu Szpitalowi Wojewódzkiemu im. św. Jana Pawła II w Siedlcach Spółce z o.o. z siedzibą w Siedlcach przy ul. Poniatowskiego 26 (zwanemu dalej także „Szpitalem”). Skarb Państwa wyraził ponadto zgodę na zatrzymanie przez Szpital prac adaptacyjnych w budynku Szpitala, o łącznej wartości 3 566 120,96 zł (nie wymagało to zawarcia umowy darowizny).

Jeśli chodzi o dokładny opis przekazanego mienia, umożliwiający jego identyfikację, to wykaz przekazanego mienia znajduje się w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego pisma, a wykaz elementów adaptacji w załączniku nr 3.

Odbiorca darowizny to Mazowiecki Szpital Wojewódzki im. św. Jana Pawła II w Siedlcach Spółka z o.o. z siedzibą w Siedlcach przy ul. Poniatowskiego 26.

Forma prawna odbiorcy darowizny to spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Organem założycielskim Szpitala jest Województwo Mazowieckie. Odbiorca darowizny jest podmiotem leczniczym w rozumieniu przepisów *ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej*¹, wpisanym do rejestru podmiotów leczniczych i jest podmiotem,

¹ (Dz.U. z 2024 r. poz. 799)

o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1) tej ustawy, której jedynym udziałowcem jest Województwo Mazowieckie z/s w Warszawie (jednostka samorządu terytorialnego).

W odniesieniu do podstawy i uzasadnienia darowizny, informuję, że podstawą darowizny na rzecz Szpitala były:

- 1) decyzja polecająca Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 listopada 2020 r.² wydana na podstawie art. 11h ust. 3-5 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych³, zmieniona następnie decyzją z dnia 12 listopada 2020 r.⁴, zwanej dalej także: „decyzją”;
- 2) art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym⁵;
- 3) § 7 ust. 2a pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa⁶, w związku z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej⁷ oraz § 39 ust. 3 - 6 ww. rozporządzenia znajdujących odpowiednie zastosowanie;
- 4) art. 155 § 1 oraz 888 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny⁸;
- 5) § 5 ust. 11 umowy z dnia 19 stycznia 2021 r. zawartej pomiędzy Skarbem Państwa - Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (zwaną dalej „KPRM”) a Bankiem Gospodarstwa Krajowego (zwanym dalej „BGK”), w którym wyrażona została wola KPRM przeniesienia własności składników rzeczowych wyposażenia medycznego na rzecz Szpitala zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia;
- 6) § 6 ust. 6 i 8 umowy z dnia 19 stycznia 2021 r. oraz w § 8 ust. 5 umowy z dnia 2 grudnia 2020 r. zawartej pomiędzy BGK a Szpitalem, w których zapisane zostało uprawnienie Szpitala do zatrzymania adaptacji w budynku Szpitala po wyrażeniu zgody przez KPRM;
- 7) umowa nr 1/SZKPRM/2024 z 17 maja 2024 r. zawarta pomiędzy Skarbem Państwa – KPRM a Szpitalem darowizny wyposażenia medycznego i niemedycznego oraz oświadczenie woli o zatrzymaniu adaptacji budynku Szpitala.

W ramach ww. decyzji z dnia 2 listopada 2020 r., Prezes Rady Ministrów polecił BGK, realizację działań w zakresie przeciwdziałania COVID-19, w tym niezwłoczne zorganizowanie i utworzenie w województwie mazowieckim Szpitala Tymczasowego oraz utrzymanie funkcjonowania tego Szpitala.

Na podstawie decyzji, BGK wspólnie ze Szpitalem zidentyfikował budynek, który po niezbędnej adaptacji spełniał warunki dla utworzenia i organizacji Szpitala Tymczasowego. Wytypowano do tego celu budynek rehabilitacji, który stanowi własność Szpitala i znajduje się pod adresem: 08-110 Siedlce, ul. Ks. Józefa Poniatowskiego 26.

W dniu 2 grudnia 2020 r. BGK i Szpital zawarły umowę w przedmiocie organizacji i utworzenia szpitala tymczasowego. BGK zobowiązał się przystosować należący do Szpitala budynek do pełnienia funkcji Szpitala Tymczasowego zgodnie z zaakceptowanym przez Szpital i Skarb Państwa zestawieniem czynności, w tym wyposażyć go w niezbędne

² znak BPRM.222.18.233.2020

³ Dz. U. z 2023 r. poz. 1327, z późn. zm. - w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji

⁴ znak BPRM.222.18.233.2020(6)

⁵ Dz. U. z 2023 r. poz. 973, z późn. zm.

⁶ Dz.U. z 2023 r. poz. 2303, z późn. zm.

⁷ Dz.U. z 2023 r. poz. 991, z późn. zm.

⁸ Dz.U. z 2023 r. poz. 1610, z późn. zm.

urządzenia i towary ("Adaptacja"). W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy BGK miał usunąć Adaptację w zakresie uzgodnionym ze Szpitalem i Skarbem Państwa. Na rzecz Szpitala zastrzeżono uprawnienie do zatrzymania Adaptacji, po wyrażeniu zgody przez Skarb Państwa. Koszty usunięcia Adaptacji oraz inne koszty związane z przywróceniem obiektu do stanu umożliwiającego korzystanie z niego zgodnie z jego pierwotnym przeznaczeniem zobowiązał się pokryć BGK. BGK obciążały również koszty ewentualnego transportu zwracanego wyposażenia stanowiącego części Adaptacji. Z kolei Szpital zobowiązał się do prawidłowego zaewidencjonowania wyposażenia i ich ujęcia księgowego. Umowa ta została zawarta na czas realizacji zadań nią objętych jednak nie dłużej niż do czasu wygaśnięcia lub uchYLENIA decyzji Prezesa Rady Ministrów z 2 listopada 2020 r., rozwiązania bądź wygaśnięcia umowy BGK ze Skarbem Państwa (której zawarcie BGK przewidywał), wygaśnięcia lub uchYLENIA decyzji Ministra Zdrowia z 16 listopada 2020 r., w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi jako pierwsze.

W dniu 19 stycznia 2021 r. BGK i Skarb Państwa – Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zawarli umowę, której przedmiotem było określenie praw i obowiązków stron związanych z utworzeniem i organizacją Szpitala Tymczasowego znajdującego się na terenie Szpitala. Stosownie do par. 2 ust. i pkt b tej umowy, BGK był zobowiązany do przystosowania obiektu do pełnienia funkcji Szpitala Tymczasowego, zgodnie z zaakceptowanym przez Szpital i Skarb Państwa zestawieniem czynności, w tym wyposażenia Szpitala Tymczasowego – na zasadach określonych wg par. 5 ww. umowy – w niezbędne urządzenia i towary („Adaptacja”). Poza wyposażeniem stanowiącym element Adaptacji budynku, umowa przewidywała nabycie przez BGK dodatkowego wyposażenia – określonego przez strony mianem „Wyposażenia Nabywanego przez BGK” (par. 5 ust. 5 umowy). Częściowo listę tego dodatkowego Wyposażenia zawierał załącznik nr 3 do umowy (par. 5 ust. 2), w pozostałym zakresie wyposażenie to miało być nabywane w oparciu o odrębne porozumienia (par. 5 ust. 3 umowy).

Umowa ta odrębnie określała zasady nabycia przez Skarb Państwa własności przedmiotów stanowiących elementy Adaptacji (par. 4 ust. 17) oraz przedmiotów składających się na „Wyposażenie Nabywane przez BGK” (par. 5 ust. 10 zd. 2 umowy). Przejście prawa własności uzależniono od dokonania przez Skarb Państwa na rzecz BGK zwrotu kosztów zakupu Adaptacji lub Wyposażenia Nabywanego przez BGK. Odrębnie również uregulowano zasady nabycia przez Szpital przedmiotów stanowiących Adaptację (par. 6 ust. 6 i 8 umowy) i przedmiotów stanowiących „Wyposażenie Nabywane przez BGK” (par. 5 ust. 1 umowy). W tym ostatnim przypadku umowa wprost przewidywała, że przeniesienie przez KPRM własności „Wyposażenia Nabywanego przez BGK” na rzecz Szpitala nastąpi zgodnie z procedurą wynikającą z *rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa za pośrednictwem i na wniosek uprawnionej jednostki samorządu terytorialnego*. Takiego zastrzeżenia nie zawarto w odniesieniu do przekazania elementów Adaptacji.

Na mocy opisanych umów Skarbu Państwa z BGK i BGK ze Szpitalem przyjęto, że to BGK nabywał mienie na potrzeby utworzenia i funkcjonowania Szpitala Tymczasowego, a następnie właścicielem tego mienia, po zwrocie poniesionych przez BGK kosztów, stawał się Skarb Państwa. Przewidziano wprawdzie możliwość jego przekazania na rzecz Szpitala, bądź też wyrażenia zgody na jego zatrzymanie, jednak w tym zakresie Skarb Państwa nie przyjął na siebie żadnych zobowiązań. Szef KPRM w związku z wykonywaniem zadań publicznych przewidzianych w ustawie COVID-19 nabył zatem w imieniu Skarbu Państwa mienie, które mógł zachować, bądź też zbyć. Tryb ustalania czy mienie to jest zbędne i zużyte oraz tryb jego sprzedaży, darowizny, nieodpłatnego przekazania lub likwidacji określają przepisy *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2019 r. w sprawie szczegółowego*

sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2303, z późn. zm.).

W dniu 1 kwietnia 2022 r. Prezes Rady Ministrów wydał decyzję znak BPRM.222.18.233.2020(8), w której uchylił decyzję polecającą z dnia 2 listopada 2020 r., (zmienioną decyzją z dnia 12 listopada 2020 r.), co stanowiło podstawę do zakończenia realizacji obowiązków umownych przez BGK.

W dniu 21 września 2023 r. Szef KPRM zawarł z BGK porozumienie do umowy z dnia 19 stycznia 2021 r. stanowiące ostateczne potwierdzenie wykonania obowiązków umownych i ich rozliczenia na zasadach określonych w tej umowie.

W dniu 4 sierpnia 2023 r. Szpital wystąpił z wnioskiem o przekazanie w drodze darowizny składników rzeczowych wyposażenia oraz przekazania na rzecz Szpitala nakładów inwestycyjnych poczynionych na adaptację budynku Szpitala Tymczasowego, stanowiącego własność Szpitala.

W dniu 17 maja 2024 r. pomiędzy Skarbem Państwa – Szefem KPRM a Szpitalem została zawarta umowa darowizny wyposażenia medycznego i niemedycznego. Szpital złożył ponadto oświadczenie woli o zatrzymaniu adaptacji budynku Szpitala.

Za darowizną zbędnych dla Skarbu Państwa – KPRM składników rzeczowych majątku ruchomego w postaci wyposażenia medycznego i niemedycznego, nabytego przez Skarb Państwa, na rzecz Mazowieckiego Szpitala Wojewódzkiego im. św. Jana Pawła II w Siedlcach Spółki z o.o. przemawiał w szczególności interes publiczny.

Omawiane wyposażenie wykorzystywane było w trakcie pandemii przez Mazowiecki Szpital Wojewódzki im. św. Jana Pawła II w Siedlcach do zwalczania i leczenia COVID-19 i używane są nieprzerwanie przez ten Szpital do działalności leczniczej i świadczenia usług medycznych na rzecz ludności (zwalczania chorób, ratowania życia i zdrowia ludzkiego). W miejsce zlikwidowanego Szpitala Tymczasowego (COVID-19) powstały inne oddziały i pracownie, w których leczeni są pacjenci. Obecnie funkcjonuje w tym miejscu oddział dziecięcy (pediatryczny), poradnie: Chorób Metabolicznych, Chorób Płuc, Domowego Leczenia Tlenem, Medycyny Pracy, Neurologiczna, Psychologiczna, Zdrowia Psychicznego dla Dorosłych, Żywienia, oraz pracownie: Czynnościowe Płuc, EEG, EMG (potwierdziła to wizja dokonana przez przedstawicieli KPRM 13 września 2023 r.).

Ochrona zdrowia jest dla społeczeństwa jedną z najważniejszych wartości, zaś w odniesieniu do państwa – prawem chronionym konstytucyjnie, co determinuje w tym zakresie pojęcie interesu publicznego (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 stycznia 2004 r., sygn. Akt K14/03) i znalazło odzwierciedlenie także w powołanych na wstępie przepisach rozporządzenia. Szpital w Siedlcach dzięki omawianemu wyposażeniu świadczy usługi zdrowotne na rzecz społeczeństwa. Osoby pracujące w sferze publicznej wykonują swoje obowiązki w interesie państwa, ale i społeczeństwa. Rząd i jego instytucje powinny działać zatem w interesie publicznym. Władze publiczne powinny chronić i w miarę możliwości uwzględniać potrzeby ogółu społeczeństwa lub lokalnych społeczności, dbać o jego dobrobyt, w tym dostęp do opieki zdrowotnej. Odebranie Szpitalowi wyposażenia medycznego, które zarówno w trakcie pandemii COVID-19 jak i obecnie służy do ochrony i ratowania życia ludzkiego wywołałoby negatywne skutki dla potencjalnie dużego kręgu adresatów. Naraziłoby też Skarb Państwa na wydatki konieczne do sfinansowania takiego działania i uniemożliwiłoby bieżące wykorzystanie w celu ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Tymczasem w interesie publicznym niewątpliwie pozostaje sprawne i efektywne wykorzystanie wspomnianego wyposażenia medycznego stanowiącego własność Skarbu

Państwa, a będącego w posiadaniu wspomnianego podmiotu. W tym stanie rzeczy wniosek Szpitala Wojewódzkiego im. św. Jana Pawła II w Siedlcach Sp. z o.o. stanowił podstawę do podjęcia działań skutkujących przedstawionym wyżej zamiarem zagospodarowania zbędnych składników rzeczowych majątku ruchomego Skarbu Państwa.

Przy rozpatrywaniu darowizny na rzecz ww. Szpitala wzięto także pod uwagę zasługi Szpitala w Siedlcach oraz jego Personelu związane z utworzeniem i działalnością Szpitala Tymczasowego oraz ratowaniem zdrowia i życia ludzkiego w okresie pandemii COVID-19, a także fakt, że składniki te były i będą w dalszym ciągu wykorzystywane w celu świadczenia opieki zdrowotnej przez Szpital, w interesie publicznym.

Wyposażenie medyczne i niemedyczne zakupione było w grudniu 2020 r., było nieprzerwanie, intensywnie użytkowane przez 7 dni w tygodniu przez całą dobę. Nosi ślady intensywnego użytkowania. Część sprzętu jest już technicznie przestarzała, a ich remont byłby ekonomicznie nieuzasadniony. Z oceny tego wyposażenia wynikało, że z uwagi na stan techniczny ich sprzedaż nie doszłaby do skutku.

W przypadku drobnych składników wyposażenia niemedycznego o niskiej wartości przymocowanych do ścian, takich jak podajniki na papier, mydło, ręczniki, poręcze uchylne, koszty demontażu, napraw elementów budynku, transportu, przechowywania mogłyby przekraczać potencjalną wartość, jaką można byłoby uzyskać z ich ewentualnej sprzedaży. Składniki te są natomiast cały czas przydatne dla personelu i pacjentów Szpitala.

Natomiast adaptacja polegała na dokonaniu, w nadzwyczajnej sytuacji związanej ze zwalczaniem pandemii COVID-19, nakładów na budynek, w którym utworzono Szpital Tymczasowy a w obecnej chwili adaptacja służy do wykonywania zadań przez Szpital Macierzysty. Stosownie do treści art. 47 § 1 Kodeksu cywilnego część składowa rzeczy nie może być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych. Na podstawie art. 191 Kodeksu cywilnego własność nieruchomości rozciąga się na rzecz ruchomą, która została połączona z nieruchomością w taki sposób, że stała się jej częścią składową. Powyższe oznacza, iż część składowa rzeczy dzieli los prawny nieruchomości. Równocześnie też z uwagi na to, że część składowa nie może stanowić odrębnego przedmiotu własności i innych praw rzeczowych, nie może być ona przedmiotem samoistnego posiadania. W odniesieniu do rzeczy, które utraciły swój samodzielny byt prawny i stały się częściami składowymi nieruchomości należącej do Szpitala, wygasło dotychczasowe prawo własności i inne obciążające ją prawa rzeczowe.

Skoro wskutek dokonania połączenia części składowe stały się integralną częścią nieruchomości Szpitala, wykluczone jest również dokonanie rozdzielenia posiadania nieruchomości oraz stanowiącej jej część – części składowych (ruchomości) i niemożliwe jest ich odrębne zagospodarowanie przez KPRM. Dodatkowo ich odłączenie powodowałoby obowiązek dokonania napraw ścian budynku Szpitala, a tym samym dodatkowe i nieuzasadnione wydatki KPRM.

Istniało duże prawdopodobieństwo, że w wyniku usunięcia adaptacji poszczególne elementy adaptacji uległyby dodatkowo uszkodzeniu i nie nadawałyby się do dalszego użytkowania. Uwaga ta dotyczy także składników ruchomych wyposażenia niemedycznego zamontowanych na ścianach budynku Szpitala (np. kamery kopułowe, listwy zasilające, lustra naściennne, dezynfekторы łokciowe, podajniki na ręczniki papierowe, haczyki na ubrania, drążki prysznicowe kątowe). Przywrócenie stanu pierwotnego pomieszczeniom Szpitala generowałoby dodatkowe koszty, które musiałaby z tego tytułu ponieść KPRM (np. koszty demontażu, napraw elementów budynku, transportu, koszty wynajęcia pomieszczeń magazynowych w celu przechowywania tych elementów, ponieważ na terenie KPRM nie ma

wystarczającej powierzchni magazynowej). Zdemontowane składniki nie byłyby przez KPRM wykorzystane.

Usunięcie adaptacji byłoby ponadto przejawem niegospodarności w rozumieniu art. 44 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), zgodnie z którym wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów.

Składniki rzeczowe wyposażenia niemedycznego, będące częścią instalacji i systemów, które nie stanowią części składowych nieruchomości, nie były przydatne do działalności KPRM. Kamery, rejestrator i stanowiska monitorowania wchodzące w skład systemu CCTV, czy centrala wentylacyjna mogą funkcjonować wyłącznie w ramach danej instalacji lub systemu. Wymagają montażu, przetestowania, ewentualnie przeszkolenia personelu w obsłudze. Odłączenie ruchomych elementów instalacji i systemów spowodowałoby, że elementy te byłyby nieprzydatne dla KPRM – składniki te nie nadawały się do użytkowania ze sprzętem używanym przez KPRM, a ich przystosowanie byłoby technicznie lub ekonomicznie nieuzasadnione.

Natomiast brak tych elementów spowodowałby, że instalacje lub systemy straciłyby wartość użytkową dla Szpitala. Tytułem przykładu – bez centrali wentylacyjnej o odpowiednio zaprojektowanych parametrach nie działałby cały system wentylacyjny w budynku Szpitala.

Należy także wskazać, że ze sprzętu komputerowego nabytego w ramach adaptacji i stanowiącego część wyposażenia niemedycznego zakupionego na potrzeby Szpitala Tymczasowego (komputery, drukarka opasek, skanery kodów kreskowych) korzysta personel Szpitala do celów służbowych. Komputery te są niezbędne w bieżącej działalności Szpitala, natomiast dla KPRM nie jest to sprzęt niezbędny (biorąc w szczególności pod uwagę, że zakupiony został w grudniu 2020 r., nie jest już objęty gwarancją, a używany jest intensywnie, 24 godziny na dobę). Pracownicy KPRM wyposażeni są w sprzęt teleinformatyczny i elektroniczny, KPRM posiada także w magazynie niezbędny zapas tego typu sprzętu.

W odpowiedzi na pytanie, czy darowizny zostały poprzedzone procedurą konkursową, czy też były realizowane w innym trybie, informuję, że darowizna nie była poprzedzona procedurą konkursową, ponieważ brak było uzasadnienia do przeprowadzania takiej procedury.

Zastosowana podstawa prawna: § 7 ust. 2a pkt 2 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa* (Dz.U. z 2023 r. poz. 2303, z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 2 pkt 1 *ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej* (Dz.U. z 2024 r. poz. 799), zgodnie z którym *jednostka samorządu terytorialnego może utworzyć i prowadzić podmiot leczniczy w formie spółki kapitałowej* (w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 2 *ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych*; Dz.U. z 2024 r. poz. 18, z późn. zm.).

W odniesieniu do pytania, czy istniały inne podmioty zgłaszające zainteresowanie danym mieniem, wyjaśniam, że od 2021 r. mienie stanowiące przedmiot darowizny było intensywnie używane przez Szpital w Siedlcach. Nie było innych podmiotów zgłaszających zainteresowanie danym mieniem.

Jeśli chodzi o procedury weryfikacji zasadności darowizn oraz kontroli wykorzystania przekazanego mienia przez odbiorców, informuję, że w dniu 13 września 2023 r.,

przedstawiciele powołanej przez Szefa KPRM komisji przeprowadzili wizję lokalną, która potwierdziła wykorzystywanie przekazywanego mienia na potrzeby prowadzenia działalności leczniczej.

Z wyrazami szacunku

Jan Grabiec

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załączniki:

1. Załącznik nr 1 – wykaz składników rzeczowych wyposażenia medycznego będących przedmiotem darowizny;
2. Załącznik nr 2 – wykaz składników rzeczowych wyposażenia niemedycznego będących przedmiotem darowizny;
3. Załącznik nr 3 – wykaz elementów adaptacji.